

5d 6.8.1920

Doc 04539

כ"ה אדר ב' תרפ"א 6.8.1920 35

למערכת הקונטרס!
 באחד מגורינות הארץ הדפוסה לשכת העתונות שעל יד ועד הצירים בשם
 הדיר אידר הכחשה על דברי חברינו בן-גוריון, אשר אמר בוועדה הציונית, כי
 הדיר אידר כנה את חברי גדודנו בשם בוגדים בשעת סרובנו ללכת למצרים.
 אחרי ההכחשה פנית לדיר אידר במכתב, והזכרתי לו את פירי המצב,
 שבו הוא אמר, כי הננו כוגדים. דברים אלה נאמרו באוזני חברינו אהרן שידלובסקי,
 שנשלח מטעם הגדוד להודיע את דבר סרובנו לוועד הצירים. הוא נכנס אל הדיר
 אידר פעמים, פעם בקניית החבר משה שרתוק ופעם בלוח יצחק טבנקין וגם שני
 אלה לא ימנעו, במקום, מלתת את ערותם בענין זה.
 אני הצעתי לדיר אידר לחקן את הכחשתו, מפני שאם גם חזר הדיר אידר
 מדעתו על גדודנו, אין לו הישות להציג את חברנו בן-גוריון כמשקר.
 אחרי שקבלתי היום תשובה בשם הדיר אידר, כי אין הוא מסכים לחקן את
 הכחשתו, הריני רואה את עצמי מחויב לפרסם את הדברים האלה.
 צרפנה, מחנה הגדוד, כ"א אל תרפ"א
 א. גולומב.

מכתבי הבררים

העולה הכא-כשנים.

בין האלמנטים העתידיים לעלות לארץ, רבים יהיו אנשים הכאים בימים.
 לא פעם ישאלנו את עצמנו: מה נשיב על מכתבי ההורים, השואלים בעצתנו?
 השאלה מתחילה למרדנו ביתר שאת ודורשת פתרון. לרכיב מאתנו הורים
 בהויץ-לארץ; פרנסתם לרוב במסחר או בעסקי ממון אחרים. יש אמנם ביניהם
 כאלה שעוד כספם בידם וכבואם לארץ - ויכלו גם פה להמשיך להתפרנס
 במסחר. אבל האם רצוי הדבר לנו? לא. הרגשה רעה מתעוררת בלבנו, כאשר
 אנחנו, הבנים הסוררים, אשר עזבנו את בית אבותינו ונלך בדרך החדשה,
 דרך-העבודה - אנחנו נייעץ להורינו, כי יהיו גם בארץ על המסחר. ואם הם
 שואלים בעצתנו, עלינו להפש אפשרות להראות להם על אותה הדרך, אשר
 לא תפריד בינינו פה בארץ, כאשר הפרידה בהויץ לארץ, אלא להיפך תקשר
 אבות לבנים.

הקרע הזה, הנולד בלב החבר הרוצה לראות את הוריו בארץ, המבקש
 להצילם מארצות זשואה ולחיות אתם בארץ אחרי שנות פרידה רבות - יכל
 לקבל את פתרונו הרצוי.

כל אחד מאתנו, וכיהוד אלה הקשורים להקלאות והמקוים להתישב
 בקרוב, היו רוצים לחיות יחד את ההורים ולעזור להם בכל האפשר.